

BOG

DEN, DER LEVER STILLE (/BOEGER/DEN-DER-LEVER-STILLE)

Af Leonora Christina Skov (/forfattere/leonora-christina-skov) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53787452)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/den-der-lever-stille) for at anmelde

BASIS%3A53787452)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-stille&title=Den,der%20lever%20stille)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-stille+https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-stille)

u=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-

url=https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-stille&status=Den,der lever

stille&title=Den,der lever stille)

stille+https://litteratursiden.dk/boeger/den-der-lever-stille)

Leonora Christina Skovs autofiktive roman er en stærk beretning om opvækst, provinsliv, familierelationer og frigørelse. Velskrevet og vedkommende uden at være sentimental.

TAGS:

BIOGRAFISKE ROMANER (/TAXONOMY/TERM/1059)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

HOMOSEKSUALITET (/TAXONOMY/TERM/4500)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

LESBISKE (/TAXONOMY/TERM/6339)

MOR-DATTER FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7365)

ANMELDELSE

(/users/metteline-lykke-rasmussen)

Af Metteline Lykke Rasmussen (/users/metteline-lykke-rasmussen)

Skribent
15 jan. 18

Leonora Christina Skovs autofiktive roman er en stærk beretning om opvækst, provinsliv, familierelationer og frigørelse. Velskrevet og vedkommende uden at være sentimental.

'Det her skal ikke videre, vel?' Christinas mormor forstår, at familien sladrer man ikke om. Kun til hinanden, så mormor ringer igen og igen til Christina, som nu har genopfundet sig selv som Leonora Christina og fortæller om forældrenes afsky og vrede over hendes 'valg' om at springe ud som lesbisk. Men det skal videre, og det kommer det i Leonora Christina Skovs 'Den der lever stille'.

Leonora Christina Skov var Christina Skov i Helsingør, det eneste barn i familien; den familie, som Leonora selv kalder 'en religiøs sekt, der tilbad min mor'. Christinas mor havde 'skreget hele sit liv'. Hun havde ikke skreget højt, forstås, for livet levede inden for hjemmets fire vægge: Den, der lever stille, lever som bekendt godt! Men Christina lever ikke godt, hun kan ikke vente med at slippe at væk, udslette Christina fra Helsingør og genopfinde sig selv som forfatteren Leonora og springe ud som lesbisk. Men det gør hun ikke ustraffet. Eller

omvendt, med sin insisteren på retten til at være, den hun er, straffer hun ifølge familien sin mor. Og det er dermed bogstaveligt talt begyndelsen til enden for den mor, der mener at hendes kræftsygdom skyldes det chok, datteren har givet hende, og så er vi tilbage ved begyndelsen af Leonora Christina Skovs autofiktive roman, som indledes med morens død.

På trods af at være vokset op med 'skyld med skyld på' er det ikke blot en svær beslutning for Skov at skrive sin roman, selve skriveprocessen er også langstrakt, og vi følger overvejelserne og samtalerne med kæresten Annette. Man må sympatisere med Skovs bekymringer for at udlevere sin familie, men også med hendes insisteren på retten til sin egen historie. For 'Den der lever stille' er skrevet ud fra en erkendelse af, at hun ikke kan skrive endnu en fiktiv roman om mødre, der ikke formår at elske deres børn. Efter morens død er tiden kommet til at tage fat på det, der ligger bag forfatterskabet, nemlig hendes egen historie. Hun har et dybtfølt behov for at forstå familiens afvisning af hende og hvad hun dermed selv kommer af.

Mens man rystes over den iskolde måde, forældrene afviser deres datter på, klynger man sig også til håbet om, at Leonora skal forsones med sin mor, eller at de i det mindste må finde en form for forståelse. Romanen er da heller ikke sort/hvid. I beskrivelserne af forældrene er der passager, hvor man synes, der kunne være en åbning. Begge parter forsøger at række ud, som de nu formår; Leonora med dialog og insisterende spørgsmål og forældrene med praktisk hjælp og gaver. Ironisk er det at forfatterens mor ikke kan nås med sproget, til gengæld kommunikerer hun med 'store ord' ved hjælp af emojis.

Jeg kunne ikke lægge bogen fra mig. Fortællingen om Christinas barndom i Helsingør i 80'erne og hendes nye miljø og genopfindelsen af sig selv som Leonora i 90'ernes København er velskrevet og vedkommende uden at være sentimental. Da morens sygdom tager til er Leonoras rolle at være 'Bærer af håbet'. Men skylden må hun også bære på.

BOGDETALJER

Andre bøger af Leonora Christina Skov